

Sommerhilsen i et vadested

Uforudsigelige bølger er ikke kun et sommerfænomen for os. Som fag har vi nu padlet i mere end halvandet år, siden regionerne i februar 2018 opsagde vores overenskomst. Jeg tror, vi er mange med samme følelser som parret, der rådvilde holder en pause på deres paddleboards: Hvad kan bringe os videre?

En stor del af tandlægers skæbne ligger hos politikerne, som mener, at de er de bedste til at skrue fremtidens tandpleje sammen. Hvordan har de efterhånden tygget på i mange måneder, og imens har der så været både valgkamp og langvarig regeringsdannelse.

Jeg ved næsten ikke, hvad jeg skal sige/skrive. Trods ihærdig indsats fra Tandlægeforeningen har budskabet om en sund munds betydning for en sund krop svært ved at slå igennem. Vi har faglige argumenter i hobetal. Men penge har det med altid at blande sig i samtalen. Vi er nogle, der ser muligheder i - via gratis tandpleje for de op til 25-årige - at få skabt en god tradition for tandlægebesøg. Et synspunkt som end del af jer absolut ikke deler.

Vi står ikke stærkt, for vi mangler allierede. Jeg tror, det kan blive befolkningen. Det MÅ og SKAL lykkes os at få forklaret, at tandlæger er "dyre", fordi det offentlige over tid selv har raget mere og mere til sig af tilskuds-kagen, når det gælder tandlæger. Engang i 1980'erne fik patienterne halvdelen af deres regning refunderet for en række sygesikrings-ydelser. Nu er det, vist endda højt sat, omkring 18 procent.

Med en ny S-regering, overvejende baseret på venstrefløj, er social ulighed på dagsordenen. Her har vi i Tandlægeforeningen nogle bud på en basal socialtandpleje i kommunalt regi og en udvidet socialtandpleje i privat regi, fuldt offentligt betalt.

Med den høje egenbetaling i voksentandplejen kan det være en måde at hjælpe de socialt udsatte til en tålelig tandpleje og en sundere mund. Det vil formentlig mest handle om kontanthjælpsmodtagere og fattige pensionister.

Forhåbentlig bliver den kommunale skoletandpleje ikke for berørt af ændringen i voksentandplejens spegede situation. Min bekymring må være, hvorledes almindelige voksnes tandpleje bliver? Med en så underfrankeret voksentandpleje, som særloven indikerer, vil det blive svært at få enderne til at mødes i en rimelig ordning. Så nu må vi se, hvad den nye sundheds- og ældreminister Magnus Heunicke bringer.

Jeg kan allerede mærke, at der ikke bliver meget sommer-hygge i det her brev. På det seneste har jeg for eksempel læst, at situationen i tandlaegen.dk ikke mere er så rosenrød, som ambitionerne var. Det giver formentlig uro ude omkring. Jeg var selv én af dem, der højeste advarselssignaler, mens debatten om kæder var på sit højeste.

For et par dage siden vendte jeg tilbage til én af de revisorer, der ved mest om kæderne. Sten Peters fra Deloitte. Han kunne tørt konstatere, at kæder hverken er en gylden drøm for dem, der engagerer sig i kæderne, eller en trussel for de tandlæger, der ikke gør.

Nå, sommeren banker utålmodigt på døren. Så slut herfra. Men jeg lover, at vi her i RHTF i sidste halvår af 2019 vil byde ind med endnu et par spændende medlemsmøder. Og 2. oktober er der generalforsamling og dermed en chance for alle, der mener at kunne gøre det hele lidt bedre.
God sommer til alle!

Peter Østergaard

PS: Apropos sommer: 65 nyudklækkede tandlæger aflagde torsdag formiddag tandlægeløfte i Universitetets smukke festsal. Det stemmer sindet godt, og politikernes fortrædeligheder sættes på pause, når det er livsglæde og forventninger til livet, der styrer. I snit har de unge brugt 5,3 år på at blive tandlæge.

